

CONTEXT

QÜESTIONS DE PROXIMITAT

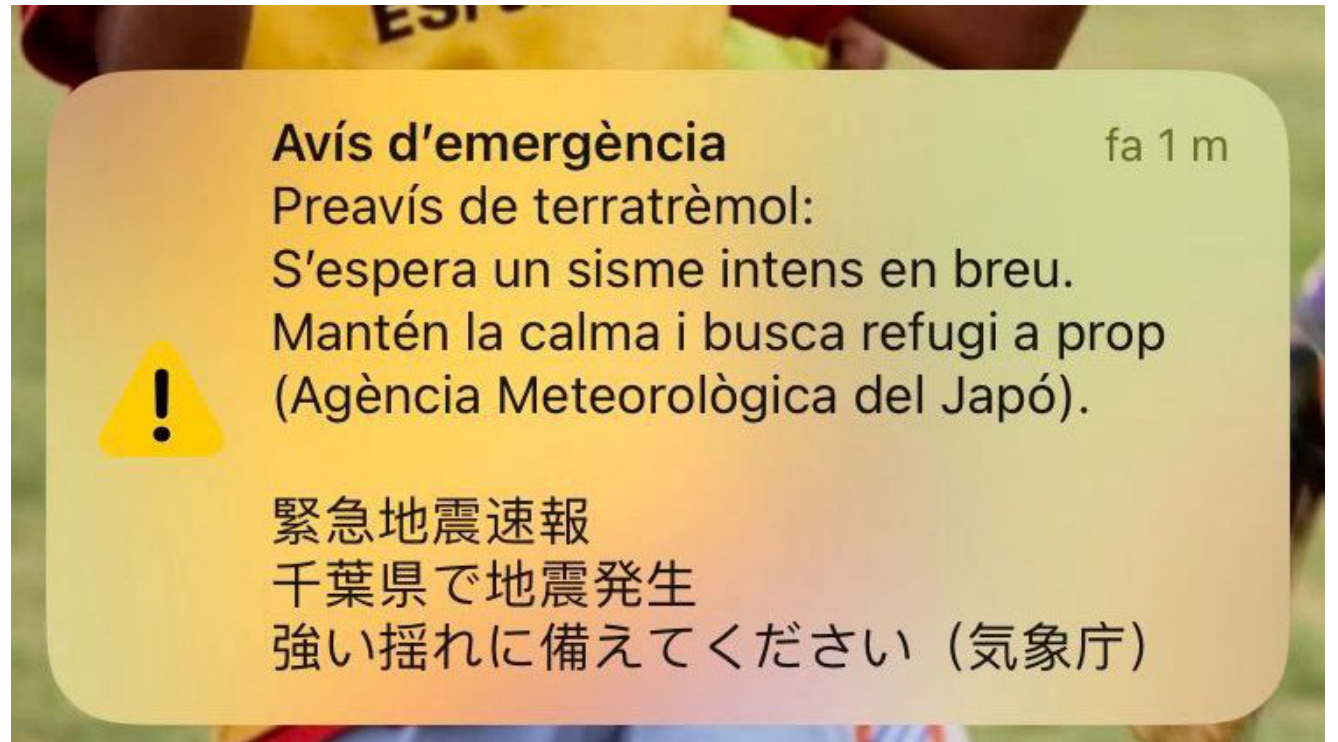
Al Japó avisen dels perills de terratrèmol en català

No ens pregunteu per què, però és veritat. Si vius al Japó i has configurat el teu mòbil en català, els organismes oficials com ara l'agència meteorològica japonesa, et passa els avisos d'interès en la teva llengua. No és per posar-se a tocar campanes, però dona peu a moltes reflexions respecte a Espanya.

Clar que el Japó reconeix la identitat catalana, clar que admira des de la seva gastronomia a la seva cultura sense oblidar naturalment l'arquitectura. Clar que els japonesos viatgen a Catalunya perquè desitgen conèixer una societat diferent i alhora propera. A Espanya, tots aquests

arguments no són tan clars, no serveixen. L'aproximació espanyola "al este peninsular" és, com a molt, el pa amb tomàquet. Per això també, quan hi ha risc de terratrèmols o d'aiguats o d'atacs terroristes, les informacions d'alerta s'escriuen en castellà, perquè estem a Espanya, "señores".

Seria bo trobar o iniciar un estudi sobre la proximitat de dues cultures tan allunyades com la japonesa i la catalana. Així d'entrada et ve al cap una manera externa de comportar-se, to de conversa moderat, contenció

gestual, un punt d'ingenuïtat en descobrir a l'altre i de ganes d'agradar. Un folklore de pinya i danses agafades. Orgull de país marcat per la derrota. O sigui, res que s'assembli als peninsulars. Els japonesos van als toros per error i després s'ha de fer d'una protectora d'animals. Darrera el cerimonial japonès hi ha un català i a la inversa. Coses que passen.

I per fer entenedor aquests toc entre místic i poètic tan allunyat del registre habitual de la revista, confessarem un secret. L'article s'ha escrit a quatre mans entre un japonès de Kumamoto i una servidora de Mollet del Vallès. No som parella però només mirar-nos ens surt la vena edulcorada dels nostres paisatges.

I una cosa que va dir un català ple d'orgull: si avui mateix moríssim tots els catalans alhora, la nostra llengua seguiria viva per sempre més, car les traduccions les fan unes màquines i no depenen de la voluntat espanyola. Que ho sàpiguen i que nosaltres, els catalans, sapiguem contenir el nostre orgull patri i no ens passem de frenada. Fins que no ens donin la nacionalitat nipona, tampoc cal alegrar-se gaire.

